

TEDENSKA SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto VI.

V Ljubljani, dne 21. avgusta 1930.

34. številka.

Sprejaj Nj. Vel. kraljica Marija, zadaj kraljica mati in princesa Helena.

Skupina ameriških izletnikov na povratku v novo domovino z brzoparnikom »Ile de France« preko francoskega pristanišča Le Havre.

Vaditeljski tečaj mariborske sokolske župe Od 27. junija do 30. avgusta t. l. se vrši v inženjski podoficirski šoli v Mariboru vaditeljski tečaj mariborske sokolske župe. Slika kaže vse udeležence ob priliki predavanja br. Cirila Hočevarja.

Povratak kraljice Marije na Bled

V nedeljo zvečer se je vrnila z večtedenskega potovanja po Avstriji in Nemčiji na svoje letno bivališče na Bled Nj. Vel. kraljica Marija. Njen odhod iz Monakovega je bil določen za 7. uro zjutraj tako, da je z avtomobilom prispela na avstrijsko-jugoslovansko mejo še pred večerom.

Konzul ČSR dr. František Resl

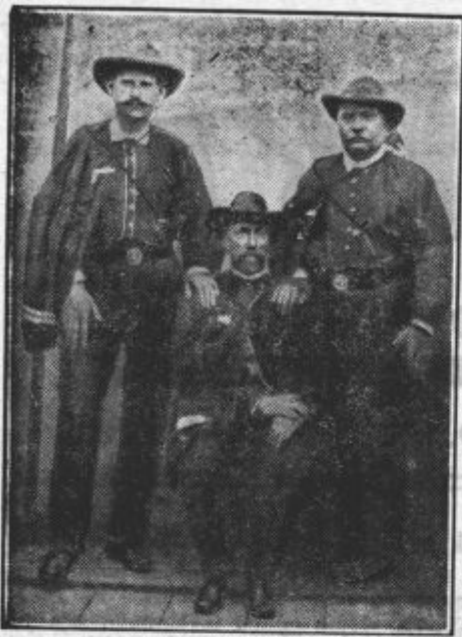

zapusti Ljubljano, ker je odpoklican na službovanje v češkoslovaško zunanje ministrstvo. Konzula g. dr. Resla bomo ohranili v najboljših spominih kot dobrega prijatelja našega naroda in vnetega pobornika češkoslovaško-jugoslovenske vzajemnosti in prijateljstva.

Jubilej odličnega šolnika

Naš znani vzgojitelj Ludovik Černej je obhajal te dni svojo šestdesetletnico. Doma iz idiličnega Framca kot sin ugledne rodbine je študiral v Mariboru, kjer je položil l. 1891. na učiteljsko zrelostni izpit. Služboval je kot učiteljski suplent v Limbušu, kot začasni in pozneje kot stalni podučitelj v Makolah, kjer je našel svojo zvesto življensko družico v Georgovi hiši, ki je slovela po vsem slovenskem Štajerju. Iz Makol je prišel kot stalni učitelj v Oplotnico, od tam pa kot šolski voditelj v Griže. Po prevratu je postal šolski nadzornik za celjski, laški in vranski okraj. Pred tremi leti je stopil v pokoj.

Od leve na desno: Pavel Weinberger, Matija Medved, Ferdo Roš na vsesokol-
skem sletu v Pragi l. 1895.

40-letnica Sokola v Zagorju ob Savi

V nedeljo je obhajalo zagorsko Sokolsko društvo svoj 40-letni jubilej. Za Sokolom v Mozirju, ki je bil ustanovljen l. 1880. in je spadal k poznejši CSZ, je bil ustanovljen malo pred Sokolom v Celju, l. 1890. »Sokol v Zagorju ob Savi«.

Narodno čutečih zavednih ljudi je bilo tačas v Zagorju bolj malo. Pod vodstvom Nemcev in nemčurjev se je ustanovila schulvereinska šola, poleg tega Südmarka in Volk-rath, ki sta hudo pazila na to, da je bil vsak poizkus narodnega pokreta čimprej udušen. Vsakokratne volitve v občinske zastope so se vršile pod strogim nadzorstvom nemške klike in gorje delavcem pa tudi kmetom obrtnikom, ki so se drznili voliti slovenske kandidate.

Vse težave je premagala ta sokolska trdnjava in danes ob svojem častitljivem jubileju kaže vse znake dobrega napredka.

Sedanji starosta Ferdo Poljšak

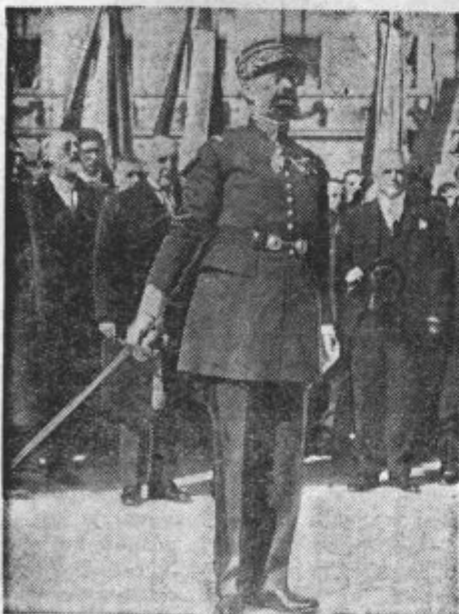
Egoraj Sokolski dom, spodaj nekdanja telovadnica.

Društvo ob blagoslovitvi prapora l. 1891.

General Henry Rosset

V Parizu je preminul docela iznenada general Henry Rosset vojni ataše francoskega poslanstva v Beogradu. Bil je v Parizu na dopustu, kjer pa je pred nekaj dnevi obolel in

boleznj podlegel. Pokojnik je bil velik prijatelj našega naroda ter si je stekel velike zasluge za prijateljstvo francoske republike do naše

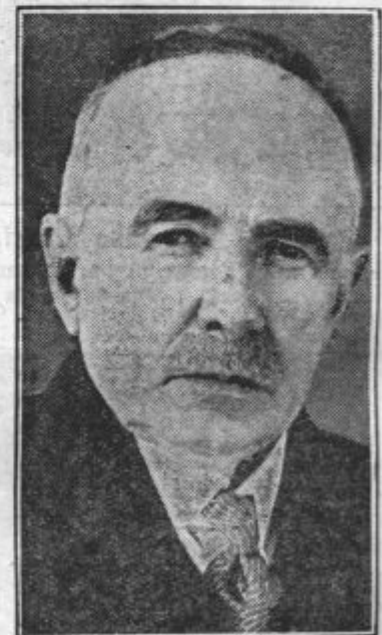
države. V Beogradu je služboval od leta 1921. V svetovni vojni je poveljeval kolonijalnim trupam ter se je udeležil več velikih bitk in se odlikoval po osebnih hrabrosti in odličnih vojaških kvalifikacijah. Lansko leto je bil ob priliki odkritja spomenika Iliriji tudi v Ljubljani. Naša slika ga kaže v trenutku, ki je v imenu francoske armade pred spomenikom izkazal vojaško čast neznanemu Napoleonovemu vojaku, čigar prah je vzdignjen v spomenik.

Josip Mešiček — 70 letnik

Te dni je obhajal v ožjem družinskem krogu 70-letnico svojega rojstva priznani šolnik g. Josip Mešiček, nadučitelj v p. in hišni posestnik v Krčevini pri Mariboru. Rojen na Bianci pri Rajhenburgu, se je šolal pozneje na drž. učiteljskišči v Mariboru, kjer je l. 1879. maturiral, dočim je izpit učne usposobljenosti prebil v Gradcu. — Služboval je kot učitelj eno leto v Pišecah, šest let v Brežicah, kot nadučitelj pa šest in pol leta v Globokem in nato 29 in pol leta v Sevnici.

V sevnici je kot narodni prosvetitelj deloval prav intenzivno. S pomočjo kateheta g. Podvinskega je ustanovil šolarsko kuhinjo, ki je obstajala mnoga leta do izbruha vojne. Okoli 300 otrok je dobivalo v njej dnevno toplo hrano. Vsa leta svojega službovanja v Sevnici je bil član trškega občinskega odbora, med vojno celo poslevodeči županov namestnik. Več let zaporedoma je bil tudi član in tajnik okrajnega zastopa. Marijivo je sodeloval pri

narodnih prireditvah, istotako pri učiteljskem društvu za brežiški in sevnški okraj.

Služboval je skupaj 43 let, zaradi bolezni je moral stopiti v pokoj. — Vzgojil je poleg dveh, treh generacij v jugoslovenskem duhu tudi lastnih 5 sinov in 5 hčera. — Jubilantu Mešičku želimo vsi, ki ga poznamo, da bi doživel še mnogo let v zdravju in sreči.

Velika nesreča od skalnatega plazovja na Jesenicah

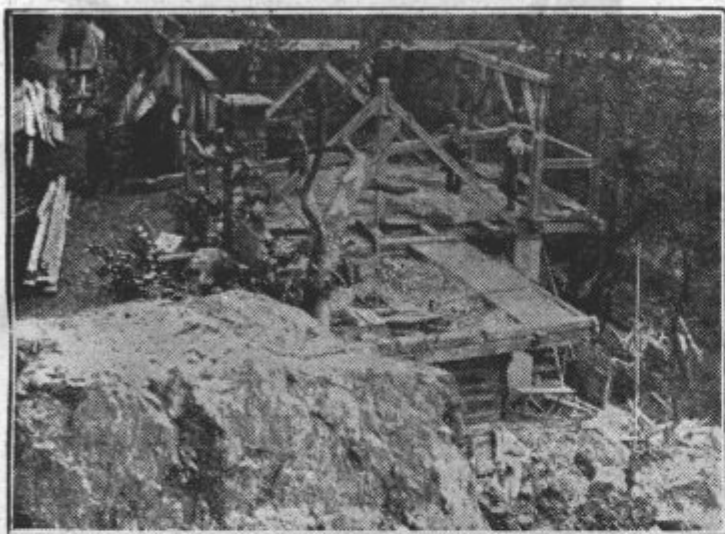
Pred dnevi je »Jutro« poročalo o usedanju zemlje na pobočju hriba Mirce nad Jesenicami, na kraju, kjer so se vršila dela za novi jeseniški vodovod. Opozorilo je tudi na nevarnost, kateri so bile izpostavljene pod hribom stoječe hiše Murove, kakor se imenuje ta del mesta. Posebna nevarnost pa je pretila hišam, ki so stale tik pod ogromno skalo, ki je visela v mehkem ilovnatem svetu, ki so ga deževje in podzemni studenci razmehčali ter je ogromna peza skale zemljo vedno bolj rinila v dolino.

Da se obvaruje življenje tamošnjih prebivalcev, je mestno županstvo ukrenilo, da so se hiše izpraznile in po možnosti vse premočnine spravile na varno, odnosno postavile na prosto iz območja plazu.

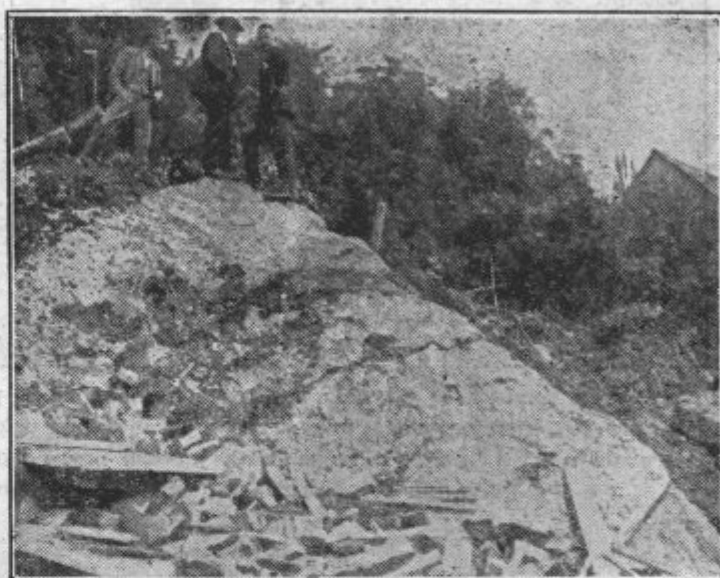
V četrtek 14. t. m. se je skala zrušila po hribu in pokopala pod seboj hišo posestnika Petra Klemenca. S seboj je povlekla veliko množino zemlje in kamenja, ki je podiralo debelo drevje in s hišo vred pomendralo v kup razvalin, iz katerega ni niti sledu o prejšnji hiši.

Ze par ur po prvem razdejanju, pa je pri- grmel v dolino drugi plaz, ki je uničil hiši posestnikov Alojzija Novaka in Valentina Hrovata, slednjo tako temeljito, da ni o njej nikakega sledu. K sreči sta bili hiši izpraznjeni in ni bilo nobenih človeških žrtev. Govorili so sicer, da je izginil neki delavec, ki je bil zaposlen pri gradnji vodovoda, bržkone so pa govorice brez podlage, ker resnice sedaj še ni mogoče točno ugotoviti.

Zemlja se še vedno useda, od časa do časa se loči s pobočja kamenje in drsi nizdol.

Domačini podirajo ogrodje gospodarskega poslopja posestnika Valentina Hrovata, ki mu je stanovanjsko hišo dobesedno zbrisalo s površja. Gospodarsko poslopje je še popolnoma novo in bodo s podiranjem pravočasno rešili vsaj les in nekaj opeke.

Slika zgoraj:

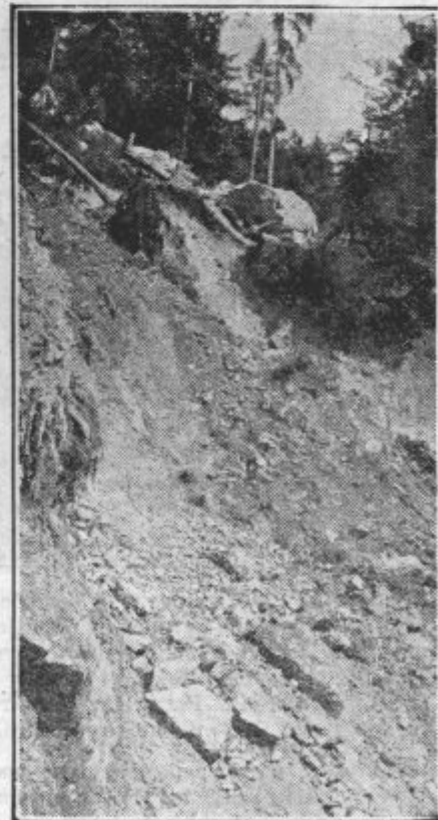
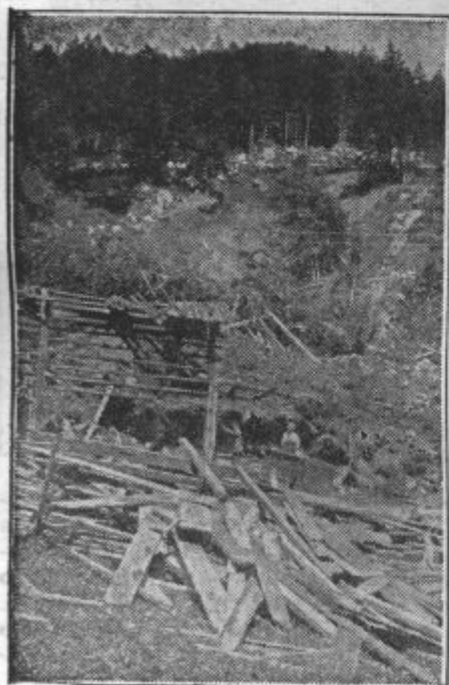
Ogromna, nad 200 ton težka skala, ki se je prva skotalila s hriba in zdrobila pod seboj hišo posestnika Petra Klemenca. Skala je kakor majhen hrib in jo gleda in plazovja komaj desetina.

Slika zgoraj: Razvaline Klemenčeve hiše. S križem je zaznamovan prostor, kjer je stala hiša Alojzija Novaka. Poleg ruševin stoji komaj dograjena hiša Blaža Klinarja in čaka svoje usode. Na sliki poleg je videti hišo Novaka, fotografirano v četrtek popoldne pol ure preden jo je plaz uničil. Nad njo je videti vrtnice plazovja, ki je kasneje zdrsnelo v dolino.

Slika levo: Pogled na plaz proti vrhu hriba Mirce. Spodaj razvaline podrtih hiš, kupe lesa, hišne opreme, zemlje in skalovja. V grapi plazu leže debela bukova drevesa, ki jih je ruvala mogočna sila premikajoče se zemlje kakor šibke bilke in jih vrgla v dolino.

Slika desno: Velike skale in drevje, čigar korenine so že brez zemlje, bodo vsak čas zgrmele po strmi grapi nizdol. Voda, ki ima tu polno izvirkov, razdejanje še povečuje.

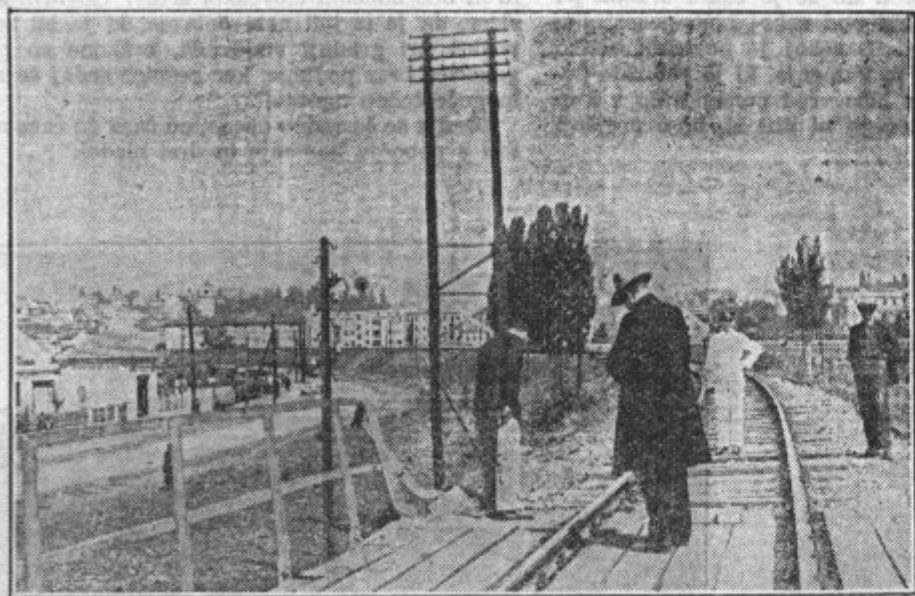

Strašna nesreča v Zagrebu

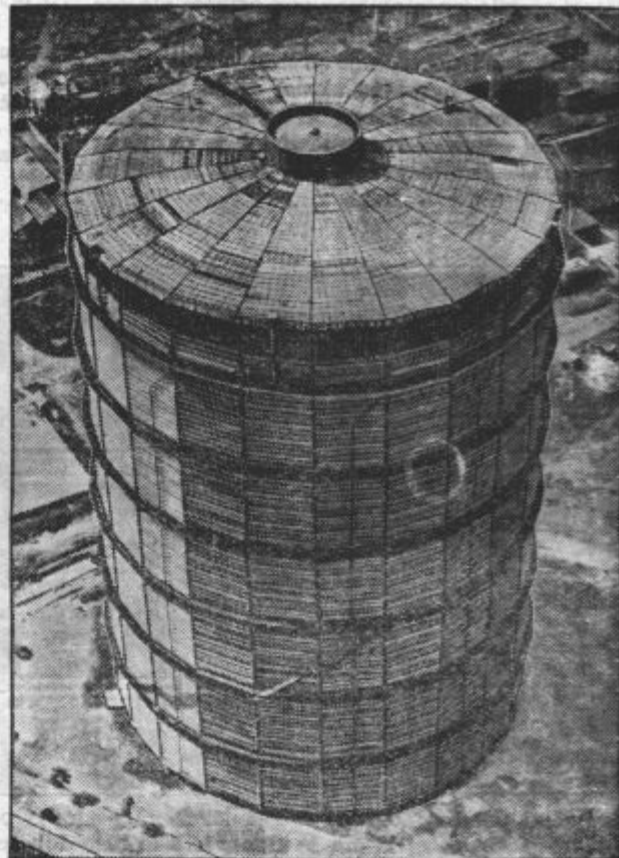
Povodom evharističnega kongresa v Zagrebu so priredili v soboto, 16. t. m. zvečer na nekem sportnem igrišču blizu železniške proge velik ognjemet. Ker se ni mislilo na to, kam

se bodo vse spravili gledalci-zastojkarji, najbrž reditelji prireditve niso niti vedeli, da je železniški mostni prevoz natrpan od radovedne

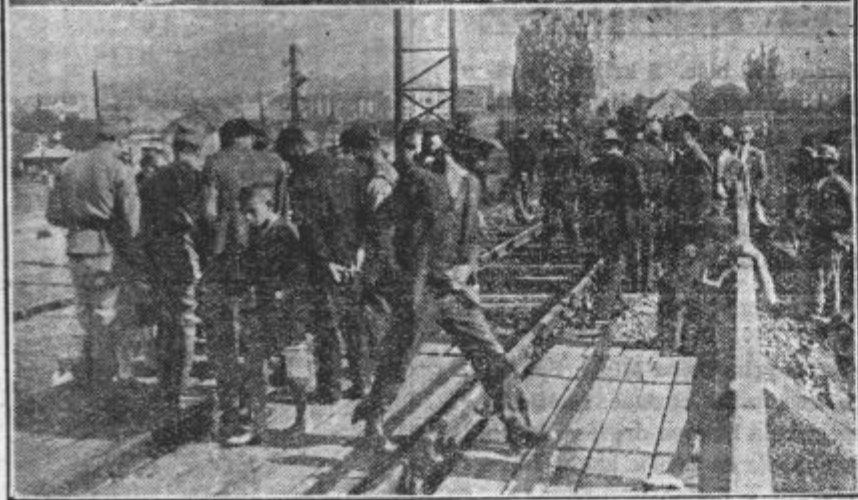
množice. V to množico je zavozil tovorni vlak, nastala je strašna zmešnjava, bilo je 5 mrtvih, 16 zelo težko ter mnogo lažje ranjenih.

Preiskovalna komisija na usodnem Tratinskem mostu. Slika predstavlja glavno mesto nesreče, kjer je množica v nervozni grozi in paniki usločila ograjo mostu in izruvala njene betonske temelje. Vlak je vozil preko mosta v smeri proti glavnemu kolodvoru, kakor slika kaže prog.

Ogromni gazometer v Southeullu na Angleškem, ki je visok 90 m in ima prostornine za 300.000 kubičnih metrov plina.

Zgornja slika: Most strašne nesreče vodi nad Tratinsko cesto (Tratinski prevoz) in je visok pet metrov. Ljudje so skakali in se v grozni gneči kotalili nizdol. Vidiyo se še razmetani in izgubljeni predmeti kakor torbice, kape in klobuki, pa tudi deli teles, ki so jih v nedeljo zjutraj po komisijskem ogledu zbrali in odpeljali. Prizorišče katastrofe še vedno prihajajo trumoma ogledovat Zagrebčani, okoličani in tujci.

Spodnja slika: V nedeljo zjutraj na kraju večerne katastrofe. Nervozni vrvež ljudi, ki iščejo izgubljene predmete in motrijo žalostne sledove nesreče, najbolj zgovorno tolmači mrzlično razpoloženje Zagrebčanov.

Prinašamo slike dveh podjetnih ameriških »dam«, ki tihotapita alkoholne pijače. Srednja je oblekla dolge spodnje hlače in si na hlačnicah priredila nekako miniaturno zalogo pijač. Bistrim očem stražnikov jo je izdalo dolgo mahadravo krilo, da so si ogledali nje čudne dražesti. Druga, mlajša, ki si je nad kolena obesila lepe pločevinaste kanglice z opojno vsebino, pa se smehlja svoji iznajdljivosti.